

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.6.2018
COM(2018) 462 final

2018/0245 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego
uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej
na podstawie Traktatu Euratom**

{SWD(2018) 337}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele

Niniejszy wniosek sporządzono w kontekście wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 ujętych w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie „Nowoczesnego budżetu dla Unii, która chroni, wspiera i broni – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027”¹. W komunikacie, w dziale „Sąsiedztwo i świat”, określono główne priorytety i ogólne ramy budżetowe dla programów działań zewnętrznych UE, w tym ustanowienia Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej. Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełnia te ramy działaniami, które będą przeprowadzane w kontekście Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Traktat Euratom).

Celem nowego Europejskiego Instrumentu na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego jest propagowanie ustanowienia skutecznych i sprawnych standardów bezpieczeństwa jądrowego w państwach trzecich zgodnie z art. 203 Traktatu Euratom, w oparciu o doświadczenia w zakresie działań dotyczących bezpieczeństwa jądrowego na obszarze Wspólnoty Euratom.

W ostatnich latach system nieprolifracji jest kwestionowany i potrzebuje ciągłego wsparcia, aby wzmocnić sieć międzynarodową w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Właśnie taką rolę pełnią przede wszystkim zabezpieczenia materiałów jądrowych, których celem jest zapobieganie wykorzystywaniu materiałów jądrowych niezgodnie z przeznaczeniem i wykrywanie takiego wykorzystywania. Ponadto, na mocy różnych układów o stowarzyszeniu i umów o partnerstwie (np. z Ukrainą) Unia zobowiązała się wspierać zainteresowane państwa we włączaniu do ich krajowych przepisów prawnych wspólnotowego dorobku prawnego, w tym dotyczącego zabezpieczeń materiałów jądrowych.

Zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014-2020 propagowaniu wysokiej jakości bezpieczeństwa jądrowego poświęcono instrument finansowy, który wygaśnie dnia 31 grudnia 2020 r. (rozporządzenie (Euratom) 237/2014 ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego).

Zgodnie z komunikatem „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.”² i wnioskami z oceny skutków³ towarzyszącej niniejszemu rozporządzeniu większość instrumentów powinna zostać połączona w jeden szeroki instrument. Niektóre działania na rzecz współpracy w obszarze energii jądrowej, objęte obecnie Instrumentem Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego, mogą nie zostać objęte takim jednym szerokim instrumentem, ponieważ muszą być one zgodne ze specjalną procedurą przewidzianą w art. 203 Traktatu Euratom, która jest niekompatybilna z procedurą przewidzianą w Instrumencie Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) opartą na art. 209 i 212 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Niedawne przeglądy i oceny⁴ instrumentów zewnętrznych wykazały wartość dodaną i znaczenie istniejących instrumentów. Zwróciły one jednak również uwagę na możliwości

¹ COM (2018) 321 final

² COM/2018/092 final

³ SWD (2018) 337.

⁴ https://ec.europa.eu/europeaid/mid-term-review-report-external-financing-instruments_en

poprawy, w szczególności na potrzebę uproszczenia metod działania i na zapewnienie Unii większej elastyczności w reagowaniu na nieprzewidziane okoliczności. Zdobyte doświadczenie oraz rosnące wyzwania skłoniły Komisję do modyfikacji struktury instrumentów finansowania zewnętrznego w możliwym zakresie.

Niniejszy wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek zapewnia ramy umożliwiające wdrożenie polityki w zakresie działań zewnętrznych i międzynarodowych zobowiązań.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia zapewniona zostanie zgodność z innymi obszarami działań zewnętrznych Unii i jej innymi odnośnymi politykami. Zgodnie z agendą 2030 oznacza to uwzględnienie oddziaływania wszystkich polityk na zrównoważony rozwój na wszystkich szczeblach – na szczeblu krajowym, w obrębie UE, w innych krajach i na szczeblu globalnym.

Ponadto należy dążyć do synergii z działaniami prowadzonymi w ramach innych programów UE, aby zmaksymalizować wpływ połączonych działań. Interakcje i komplementarność z tymi programami powinny umożliwić zwiększenie wpływu Unii. Działania finansowane w ramach niniejszego wniosku powinny być spójne i komplementarne z działaniami prowadzonymi w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej⁵ obejmującymi działania w obszarze jądrowym, Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej III⁶, decyzji w sprawie krajów i terytoriów zamorskich⁷, wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz nowo zaproponowanego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju⁸, który jest finansowany poza budżetem UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 203 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

⁵ Rozporządzenie COM(2018)460 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej.

⁶ COM (2018) 465 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III).

⁷ COM(2018) 461 final Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)

⁸ C(2018) 3800 final Wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa skierowany do Rady dotyczący decyzji Rady ustanawiającej Europejski Instrument na rzecz Pokoju.

- **Pomocniczość**

Dzięki wielu czynnikom Unia i Europejska Wspólnota Energii Atomowej („Wspólnota”) są w wyjątkowej sytuacji, która umożliwia im świadczenie pomocy zewnętrznej. Status podmiotu ponadnarodowego zapewnia im wpływ polityczny i stałe oddziaływanie. Wspólnota jest obecna na arenie międzynarodowej przez delegatury Unii, dzięki czemu posiada szeroką sieć zapewniającą informacje na temat sytuacji w krajach na całym świecie. UE i Wspólnota są również stronami większości procesów wielostronnych mających na celu sprostanie globalnym wyzwaniom. Zapewnia im to stały dostęp do informacji dotyczących nowych potrzeb i problemów, a co za tym idzie, możliwość odpowiedniej realokacji zasobów. Komplementarność działań Wspólnoty i Unii oraz działań prowadzonych przez państwa członkowskie jest coraz większa. Powoduje to wzmocnienie dialogu i współpracy z krajami partnerskimi, która jest coraz częściej realizowana przez wspólne programowanie z państwami członkowskimi.

Unia i Wspólnota mają również możliwość uzupełnienia działań prowadzonych przez państwa członkowskie w kontekście rozwiązywania potencjalnie niebezpiecznych sytuacji lub w przypadku szczególnie kosztownych interwencji. W niektórych obszarach, gdzie państwa członkowskie nie podejmują działań, Unia i Wspólnota pozostają głównymi lub czasem jedynymi podmiotami podejmującymi interwencję.

Zasada pomocniczości dotycząca bezpieczeństwa jądrowego i działań w zakresie zabezpieczeń materiałów jądrowych jest przywołana w Traktacie Euratom, a w szczególności w odniesieniu do realizacji jego celów zawartych w tytule II, rozdziały 3 i 7. Zgodnie z rozdziałem 10 Wspólnota również ściśle współpracuje z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA) w tym konkretnym obszarze.

UE i Wspólnota dysponują znaczną wiedzą fachową w tej dziedzinie wynikającą z historii samej Europy, w oparciu o działania własne w zakresie zabezpieczeń oraz dzięki skutecznej polityce. Cieszą się one uznaną reputacją międzynarodową w obszarze bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych, przede wszystkim dzięki swym działaniom w zakresie wdrażania zabezpieczeń w UE i wspierania Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.

UE i Wspólnota mogą wnieść wartość dodaną, która wynika z wielkości środków przekazywanych w ramach ich instrumentów, z ich stosunkowo elastycznych trybów zarządzania oraz z przewidywalności zasobów w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności proponowane rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

- **Wybór instrumentu**

Jednym z celów Traktatu Euratom jest osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego w Unii. Cel ten powinien zostać również osiągnięty poza Unią. Ponieważ Traktat Euratom nie przewiduje niezbędnych kompetencji, należy podjąć właściwe działania na podstawie art. 203. Niniejszy wniosek ma formę rozporządzenia w celu zapewnienia jego jednolitego stosowania, a także zapewnienia, aby był wiążący w całości i bezpośrednio stosowany.

3. WYNIKI OCEN RETROSPEKTYWNYCH, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny retrospektywne / oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W przyjętym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego⁹ dotyczącym dziesięciu spośród instrumentów finansowania zewnętrznego¹⁰, a także w sprawozdaniu z oceny *ex post* dotyczącym pomocy makrofinansowej oraz w przeglądzie śródkresowym dotyczącym upoważnienia EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich¹¹ stwierdzono, że te instrumenty finansowania zewnętrznego zasadniczo spełniają swoje zadanie oraz że pojawiają się pozytywne tendencje w odniesieniu do osiągnięcia celów. Jak wynika ze sprawozdań, należy przeznaczyć więcej środków na instrumenty finansowania zewnętrznego, ponieważ zostały one już wykorzystane do finansowych granic możliwości.

Instrumenty określają zakres, cele i procedury wdrażania polityki. W sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego wykazano, że w związku z ich prorozwojowym charakterem instrumenty te obejmują większość potrzeb i celów działań zewnętrznych UE i Wspólnoty. Skorzystałyby one na lepszym odzwierciedleniu wielu zmian, takich jak: nowe ramy polityki, w tym powszechny zakres agendy 2030 oraz zewnętrzne oddziaływanie polityki wewnętrznej. Ponadto należy poświęcić większą uwagę powiązaniom między rozwojem a bezpieczeństwem oraz rozważyć, jaki powinien być ogólny poziom ambicji w odniesieniu do działań zewnętrznych dotyczących pokoju i bezpieczeństwa.

Potrzebna jest spójność między częściami składowymi instrumentu, spójność między różnymi instrumentami oraz spójność z darczyńcami. Ogólnie w sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego odnotowano różne ustalenia dotyczące spójności. W odniesieniu do spójności w ramach instrumentów ustalenia były zadowalające. Odnotowano pewien poziom spójności między instrumentami, ale wielość programów prowadziła czasem do nakładania się na siebie działań, w szczególności w przypadku kompleksowej współpracy z bardziej zaawansowanymi państwami rozwijającymi się. Dodatkowo zależność między podejściem geograficznym a tematycznym skutkowała czasem brakiem konsekwencji na poziomie krajowym.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Podczas przygotowywania dokumentów oceny, które posłużyły do sporządzenia sprawozdania z przeglądu śródkresowego, odbyły się trzy rodzaje konsultacji z zainteresowanymi stronami. Osoby odpowiedzialne za dokonanie oceny przeprowadziły około tysiąca ustrukturyzowanych i częściowo ustrukturyzowanych wywiadów z urzędnikami UE i przedstawicielami instytucji unijnych, państw członkowskich i krajów partnerskich. Odbyło się kilka warsztatów technicznych mających na celu zaprezentowanie i omówienie

⁹ Sprawozdanie z przeglądu śródkresowego COM(2017) 720 final zostało opracowane na podstawie dziesięciu dokumentów roboczych służb Komisji, z których każdy jest poświęcony innemu instrumentowi (zob. lista poniżej); dokumenty te oparte są z kolei na dziesięciu niezależnych ocenach instrumentów. Przegląd śródkresowy, dokumenty robocze służb Komisji i niezależne oceny można znaleźć tutaj: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

¹⁰ Wśród tych 10 instrumentów znalazły się: Instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI); Europejski Fundusz Rozwoju (EFR); Europejski Instrument Sąsiedztwa (ENI); Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II); Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP); Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR); Instrument Partnerstwa (IP); Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego; Decyzja w sprawie Grenlandii (GD); oraz wspólne rozporządzenie wykonawcze (CIR).

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52016DC0584>

projektów oceny z udziałem Parlamentu Europejskiego, grup roboczych Rady, komitetów państw członkowskich oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego i lokalnych władz. W 2017 r. przeprowadzono otwarte konsultacje publiczne¹². Miały one na celu zebranie od zainteresowanych stron informacji zwrotnych dotyczących ustaleń zawartych w ocenie instrumentów oraz przyszłych instrumentów finansowania zewnętrznego po roku 2020¹³.

Poniżej podsumowano najważniejsze wnioski z opinii zainteresowanych stron biorących udział w konsultacjach.

Elastyczność: Zainteresowane strony zgodziły się, że nowe instrumenty finansowe powinny być bardziej elastyczne pod względem reagowania na nieprzewidziane trudności i kryzysy. W szczególności podkreślono konieczność ułatwienia przenoszenia funduszy w ramach regionów i sposobów udzielania pomocy. Podkreślono też jednak fakt, że zwiększenie elastyczności nie powinno odbywać się kosztem mniejszej przewidywalności, osłabionej odpowiedzialności krajowej, ani mniejszej koncentracji na osiągnięciu długoterminowych celów w zakresie rozwoju. Z myślą o zapewnieniu elastyczności i przewidywalności niektórzy respondenci opowiadali się za utworzeniem wystarczających rezerw.

Spójność: Zainteresowane strony uznały za niezbędne zapewnienie większej spójności między polityką wewnętrzną i zewnętrzną UE, a także między samymi instrumentami finansowania zewnętrznego. Niektórzy podkreślali konieczność wzmocnienia komplementarności i synergii między instrumentami geograficznymi i tematycznymi. Zdaniem innych cele zrównoważonego rozwoju zapewniają najodpowiedniejszą podstawę dla zwiększenia spójności między polityką wewnętrzną i zewnętrzną. Większość stron zalecała, aby UE przyjęła wiodącą rolę w dążeniu do poprawy komplementarności między różnymi stronami zainteresowanymi, zarówno w UE, jak i poza jej granicami.

Niektórzy respondenci podkreślali ryzyko powielania działań w przypadku finansowania tych samych celów polityki w ramach wielu instrumentów. Respondenci wezwali też do wyraźnego rozgraniczenia instrumentów, podkreślając jednocześnie potrzebę zapewnienia, aby programy geograficzne i tematyczne wykorzystywały międzysektorową synergię i powiązania między nimi.

Komplementarność: W odniesieniu do struktury przyszłych instrumentów zainteresowane strony przyznały, że połączenie programów geograficznych i tematycznych przynosi pozytywne efekty. Podkreśliły one fakt, że wartość geograficznie ustrukturyzowanych instrumentów tkwi w ich zdolności stosownego uwzględnienia szczególnych potrzeb krajów partnerskich. Jest to bardzo ważne, biorąc pod uwagę zróżnicowanie wyzwań i potrzeb w tych krajach. Zainteresowane strony doceniły również globalne, ukierunkowane interwencje oferowane przez instrumenty takie jak Instrument Partnerstwa i Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju.

Uproszczenie: Zdecydowanie wezwano UE do dalszego uproszczenia ogólnej struktury instrumentów. UE powinna również kontynuować działania mające na celu uproszczenie uciążliwych procedur administracyjnych i finansowych. Społeczeństwo obywatelskie i władze lokalne podkreśliły, że stosowane obecnie procedury i przepisy w znaczący sposób wpływają na możliwości większego zaangażowania się we współpracę na rzecz rozwoju.

Dźwignia: zainteresowane strony zgodziły się, że innowacyjne instrumenty finansowe mogą odgrywać ważną rolę w zwiększaniu publicznego i prywatnego finansowania pomocy

¹² https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

¹³ Więcej informacji o konsultacjach publicznych: zob. https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

zewnętrznej UE. Pozytywne ustalenia dotyczące efektu dźwigni i dodatkowości finansowej tych instrumentów w najnowszej ocenie instrumentów łączonych¹⁴ uznaje się za zachęcające. Organizacje społeczeństwa obywatelskiego wyraziły jednak obawy, że priorytety sektora prywatnego będą nadrzędne wobec działań na rzecz ograniczenia ubóstwa w krajach partnerskich.

Ponieważ bezpieczeństwo jądrowe, w tym zabezpieczenia materiałów jądrowych są regulowane Traktatem Euratom, niniejszy wniosek nie może rozwiązać wątpliwości wyrażonych przez zainteresowane podmioty. Niemniej jednak zapewnione zostaną zgodność i komplementarność z Instrumentem Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, który odpowiada na główne wątpliwości wyrażone przez zainteresowane strony; odbędzie się to między innymi w drodze wykonywania w dziedzinie energii jądrowej działań uzupełniających jego główne cele, głównie pokojowego wykorzystania energii jądrowej zgodnie z polityką współpracy międzynarodowej i rozwojowej w obszarze zdrowia, rolnictwa, przemysłu i projektów społecznych zajmujących się konsekwencjami wszelkich wypadków jądrowych.

- **Wiedza ekspertów zewnętrznych**

Sprawozdanie z przeglądu śródkresowego i towarzyszące mu dokumenty robocze służb Komisji były w dużej mierze oparte na zestawie niezależnych sprawozdań z oceny przygotowanych między 2016 r. a 2017 r. (każda ocena dotycząca innego instrumentu). Jednocześnie na podstawie najważniejszych wniosków i przesłania wynikających z rzeczonoego zestawu, zlecone zostało sporządzenie niezależnego sprawozdania dotyczącego instrumentów działań zewnętrznych ujętych w sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego¹⁵.

Poza tymi najnowszymi sprawozdaniami wzajemna ocena współpracy na rzecz rozwoju UE przeprowadzona przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD w 2012 r.¹⁶ zawierała zalecenia dotyczące struktury, przepisów i procedur instrumentów finansowania zewnętrznego Unii. OECD wezwała na przykład UE do dalszego uproszczenia i modernizacji współpracy przez zmniejszenie liczby pozycji budżetowych, ujednoczenie zasad dotyczących Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju, usprawnienie procedur zatwierdzania oraz poprawę spójności między programami regionalnymi i tematycznymi. Zwrócono się do UE o zwiększenie skuteczności, terminowości i elastyczności zarówno na poziomie programów, jak i w ramach zestawu instrumentów. Jeżeli chodzi o elastyczność, apelowano o nią w szczególności w sytuacjach niestabilnych i kryzysowych, w których OECD odnotowała szerokie pole do doskonalenia.

- **Ocena skutków**

W 2018 r. Komisja przeprowadziła ocenę skutków¹⁷ obejmującą działania zewnętrzne w ramach działu „Globalny wymiar Europy” zawartego w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020, koncentrując się na głównych zmianach proponowanych w zakresie działań zewnętrznych, w tym na połączeniu kilku instrumentów w jeden szeroki instrument oraz na włączeniu działań finansowanych obecnie z Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu UE.

¹⁴ Zob. https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-blending_en

¹⁵ Zob. https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

¹⁶ <http://www.oecd.org/dac/peer-reviews/europeanunion2012dacpeerreviewmainfindingsandrecommendations.htm>

¹⁷ SWD (2018) 337.Placeholder

Z oceny skutków wynika też, że większość instrumentów, poza tymi o bardzo specyficznym charakterze jak pomoc humanitarna z jej zasadą neutralności, można by połączyć w jeden instrument. Takimi instrumentami są: wspólne rozporządzenie wykonawcze, Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejski Fundusz Rozwoju, Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju, upoważnienie EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich, Europejski Instrument Sąsiedztwa, Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka, Fundusz Gwarancyjny, Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju, Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego¹⁸ oraz Instrument Partnerstwa. Wśród instrumentów, które powinny pozostać oddzielone, są: Instrument Pomocy Przedakcesyjnej; pomoc humanitarna; wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa; kraje i terytoria zamorskie z uwzględnieniem Grenlandii; Unijny Mechanizm Ochrony Ludności; program „Wolontariusze pomocy UE”, wsparcie dla społeczności Turków cypryjskich; rezerwa na pomoc nadzwyczajną; oraz nowy Europejski Instrument na rzecz Pokoju.

Zgodnie z tym, co stwierdziła Komisja¹⁹, i zgodnie z informacjami zwrotnymi otrzymanymi od partnerów podczas otwartych konsultacji publicznych, obecna struktura instrumentów finansowania zewnętrznego jest zbyt złożona. Połączenie wielu instrumentów w jeden szeroki instrument zapewniłoby możliwość racjonalizacji ich systemów zarządzania i nadzoru, a tym samym zmniejszenie obciążenia administracyjnego nałożonego na zainteresowane strony. Wdrożenie uproszczonego systemu nadzoru umożliwiłoby właściwym instytucjom lepsze, bardziej kompleksowe spojrzenie na wydatki zewnętrzne UE.

Szeroki instrument zapewniłby bardziej kompleksowe pod względem geograficznym i tematycznym podejście, ułatwiając tym samym wdrożenie różnych polityk na poziomie transregionalnym, wielosektorowym i globalnym. Dzięki połączeniu kilku instrumentów UE mogłaby ułatwić synergii oraz podejmowanie spójnych działań, przełamując schematyczne podejścia tematyczne i geograficzne.

W dniu 25 kwietnia 2018 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków i wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami²⁰ przy założeniu, że ocena powinna zostać skorygowana w sposób uwzględniający zalecenia Rady w pewnych sprawach. W rezultacie ocena została zmieniona w celu:

- dostarczenia dodatkowych informacji na temat struktury zarządzania nowym instrumentem, w tym informacji na temat procedur podejmowania decyzji;
- dalszego wyjaśnienia kilku kwestii związanych z finansowaniem, w tym dotyczących wartości bazowej puli środków finansowych, koncentracji tematycznej dla regionów i obszarów tematycznych oraz klucza do ustalenia wkładu państw członkowskich do Europejskiego Funduszu Rozwoju; oraz
- wypracowania sposobu funkcjonowania przyszłych systemów monitorowania i oceny.

Opinia Rady i wynikające z niej zmiany wprowadzone do oceny skutków są szczegółowo opisane w załączniku 1 do oceny skutków.

¹⁸ Oprócz działań w obszarze energii jądrowej, które muszą być zgodne ze specjalną procedurą przewidzianą w art. 203 Traktatu Euratom.

¹⁹ W szczególności w dokumencie otwierającym debatę na temat przyszłości finansów UE (czerwiec 2017 r.) oraz w komunikacie Komisji do Parlament Europejskiego i Rady (luty 2018 r.).

²⁰ Placeholder

- **Uproszczenie**

Priorytetem Komisji w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych jest uproszczenie ich otoczenia regulacyjnego.

Połączenie wielu instrumentów w jeden szeroki instrument umożliwi racjonalizację ich systemów zarządzania i nadzoru, tym samym zmniejszając obciążenie administracyjne nałożone na instytucje UE i państwa członkowskie. Zamiast skupiać się na dużej liczbie procesów programowania debaty dotyczyłyby w większym stopniu celów politycznych i współpracy z partnerami zewnętrznymi. Ponadto działania, na które przyznano łączne finansowanie z różnych programów Unii, poddawane są audytowi tylko raz z uwzględnieniem wszystkich powiązanych programów i odpowiednich mających zastosowanie przepisów. Działania w obszarze energii jądrowej będą zatem stanowić część nowego ISWMR, a w zakres niniejszego instrumentu, wykonywanego w pełnej zgodności z ISWMR, będą wchodzić jedynie działania w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, które wymagają specjalnej podstawy prawnej Euratom.

Jeżeli chodzi o ujednoczenie przepisów, dzięki włączeniu przepisów wspólnego rozporządzenia wykonawczego ten nowy instrument będzie posiadać spójny zestaw przepisów w ramach wszystkich jego części składowych, a partnerzy i podmioty wdrażające będą mogli go łatwiej zrozumieć. Są one usunięte lub dostosowane do niniejszego rozporządzenia, które zachowuje odniesienia do ISWMR w celu uproszczonego i spójnego podejścia.

- **Prawa podstawowe**

UE opiera się na silnym zaangażowaniu w propagowanie i ochronę praw podstawowych takich jak prawa człowieka, demokracja i rządy prawa. Unia aktywnie wspiera przestrzeganie tych praw i zasad w obrębie swojego terytorium, ale również w kontaktach z państwami trzecimi.

4. WPLYW NA BUDŻET

W komunikacie z dnia 2 maja 2018 r.²¹ Komisja Europejska zaproponowała przyznanie kwoty 89,5 mld EUR (w cenach bieżących) na Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na lata 2021–2027, z czego 300 mln (w cenach bieżących) zostanie przeznaczony na niniejszy instrument, aby uzupełnić działania w dziedzinie energii jądrowej objęte Traktatem Euratom.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie regularnie monitorować podejmowane działania i dokonywać oceny postępów w realizacji celów. Zgodnie z ust. 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r.²², w którym trzy instytucje potwierdziły, że oceny obowiązującego prawodawstwa i polityki powinny stanowić podstawę ocen skutków wariantów dalszych działań, Komisja przeprowadzi śródkresową i końcową ocenę. Oceny będą dotyczyły skutków instrumentu i będą opierać się na odpowiednich wskaźnikach oraz analizie stopnia,

²¹ COM (2018) 321 z 2.5.2018

²² Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1-14.

w jakim instrument może zostać uznany za ważny, skuteczny, wydajny, wnoszący wystarczającą wartość dodaną do UE i spójny z innymi obszarami polityki UE. Oceny będą obejmować wyciągnięte wnioski, umożliwiając identyfikację wszelkich problemów lub potencjału do dalszego wzmocnienia działań lub poprawy wyników działań, aby pomóc zapewnić ich maksymalne oddziaływanie.

Wyniki tych ocen wraz z załączonymi zastrzeżeniami zostaną przesłane Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.

Postępy będą monitorowane w oparciu o wskaźniki dostosowane do celów wniosku. Począwszy od 2022 r. Komisja będzie wysyłać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

Oceny będą przeprowadzane w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

- **Zakres geograficzny i uczestnictwo państw trzecich**

Proponowane rozporządzenie ma zasięg ogólnoświatowy.

W odniesieniu do wyboru partnerów spoza Unii Komisja może zdecydować o podjęciu współpracy z organizacjami międzynarodowymi, krajami partnerskimi lub podmiotami z innych państw trzecich w ramach zarządzania pośredniego dotyczącego realizacji danego szczególnego działania, kiedy jest to zgodne z interesem Unii i celami tego działania, a także zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym. Wybór ten wymagałby decyzji Komisji.

- **Kontekst wniosku**

TYTUŁ I: PRZEPISY OGÓLNE

TYTUŁ II – WDROŻENIE INSTRUMENTU

TYTUŁ III – POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY**ustanawiające Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego
uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej
na podstawie Traktatu Euratom**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia powinna umacniać i propagować wartości i interesy Unii na całym świecie, tak aby dążyć do realizacji celów i zasad działań zewnętrznych Unii określonych w art. 3 ust. 5, art. 8 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (2) Z myślą o wdrożeniu nowych ram międzynarodowych ustanowionych na mocy agendy 2030, globalnej strategii i konsensusu celem rozporządzenia nr .../... (ISWMR) jest zwiększenie spójności i zapewnienie skuteczności działań zewnętrznych Unii przez skoncentrowanie jej wysiłków z wykorzystaniem usprawnionego instrumentu na realizacji różnych obszarów polityki w zakresie działań zewnętrznych.
- (3) Celem programu „Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom” powinno być propagowanie ustanowienia skutecznego i sprawnego bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o działania własne na obszarze Unii.
- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi część ram prawnych, których celem jest planowanie współpracy, i powinno uzupełniać te środki współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR].
- (5) Państwa członkowskie są stronami Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i protokołu dodatkowego.
- (6) Wspólnota powinna kontynuować ścisłą współpracę, zgodnie z rozdziałem 10 Traktatu Euratom, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych w odniesieniu do realizacji jego celów zawartych w tytule II, rozdziały 3 i 7.
- (7) Instrument powinien obejmować działania wspierające te cele i opierać się na działaniach poprzednio wspieranych zgodnie z rozporządzeniem (Euratom)

²³ Placeholder for the Opinion reference

nr 237/2014²⁴ w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich, szczególnie w krajach przystępujących, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.

- (8) Wdrożenie niniejszego rozporządzenia powinno być oparte, w odpowiednich przypadkach, na konsultacjach z właściwymi organami państw członkowskich oraz na dialogu z krajami partnerskimi.
- (9) Jeżeli jest to możliwe i stosowne, rezultaty działań zewnętrznych Wspólnoty należy monitorować i oceniać na podstawie uprzednio zdefiniowanych, przejrzystych, właściwych dla danego państwa i mierzalnych wskaźników, dostosowanych do specyfiki i celów Instrumentu oraz w oparciu o ramy dotyczące wyników stosowane w kraju partnerskim.
- (10) Unia i Wspólnota powinny dążyć do jak najskuteczniejszego wykorzystania dostępnych zasobów w celu optymalizacji wpływu prowadzonych przez nie działań zewnętrznych. Cel ten należy osiągnąć za sprawą spójności i komplementarności unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, a także tworzenia synergii z innymi politykami i programami unijnymi. Aby zmaksymalizować wpływ połączonych interwencji na osiągnięcie wspólnych celów, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać połączenie finansowania z innymi programami Unii, o ile ich wkłady nie dotyczą tych samych kosztów.
- (11) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na przedmiotowy instrument, które stanowią finansową kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami²⁵ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (12) Zasady i procedury określone w rozporządzeniu (UE) nr .../.... Do wykonywania niniejszego rozporządzenia zastosowanie powinien mieć w stosownych przypadkach ISWMR, a przepisy wykonawcze dotyczące niniejszego rozporządzenia powinny odzwierciedlać przepisy wykonawcze zawarte w rozporządzeniu (UE) nr .../... (ISWMR).
- (13) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie powinny mieć horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 106a Traktatu Euratom i art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te są ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród, wykonania pośredniego, pomocy finansowej, wsparcia budżetowego, funduszy powierniczych, instrumentów finansowych i gwarancji budżetowych oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 106a Traktatu Euratom i art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich i państwach trzecich, jako że poszanowanie praworządności jest

²⁴ Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 237/2014 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 109).

²⁵ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skuteczności unijnego finansowania.

- (14) Rodzaje finansowania oraz metody wykonywania określone w tym rozporządzeniu są wybierane na podstawie ich zdolności do realizacji szczegółowych celów działań i osiągnięcia rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążenia administracyjnego oraz przewidywanego ryzyka braku zgodności. Dotyczy to wzięcia pod uwagę korzystania z kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (15) Roczne lub wieloletnie plany działania i środki powinny stanowić programy prac na mocy rozporządzenia finansowego. Roczne lub wieloletnie plany działania składają się z zestawu środków zgrupowanych w jednym dokumencie.
- (16) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013²⁶, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95²⁷, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96²⁸ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939²⁹ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą skutecznych i proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371³⁰. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. W tym celu umowy z państwami i terytoriami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi, a także każda umowa lub porozumienie

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

²⁷ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

²⁹ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, C , , s.1. .

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

wynikające z wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zawierać przepisy wyraźnie uprawniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów, weryfikacji na miejscu i inspekcji, zgodnie z odpowiednimi kompetencjami tych organów, i zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te są wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³¹.
- (18) Odesłania do instrumentów unijnych w art. 9 decyzji Rady 2010/427/UE³² powinny być rozumiane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i przywoływanych w nim rozporządzeń. Komisja powinna zapewnić, aby niniejsze rozporządzenie było wykonane zgodnie z rolą, jaką pełni ESDZ, jak określono w przywołanej decyzji.
- (19) Planowane działania, jak przewidziano poniżej, powinny być ściśle zgodne z warunkami i procedurami określonymi w unijnych środkach ograniczających,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program pod nazwą „Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej oparty na Traktacie Euratom”.

Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2 Cele

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest uzupełnienie tych działań na rzecz współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR], przede wszystkim w celu wsparcia propagowania wysokiej jakości bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o działania na obszarze Wspólnoty oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³² Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

2. Zgodnie z ust. 1, celem niniejszego rozporządzenia jest przede wszystkim:
 - a) propagowanie skutecznej kultury bezpieczeństwa jądrowego i wdrażanie najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, jak również stała poprawa bezpieczeństwa jądrowego;
 - b) odpowiedzialne i bezpieczne zarządzanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacja i remediacja byłych terenów obiektów jądrowych i samych obiektów jądrowych;
 - c) ustanowienie sprawnych i skutecznych systemów zabezpieczeń.

Artykuł 3

Spójność, zgodność i komplementarność

1. Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia zapewnia się zgodność, synergię i komplementarność z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX ISWMR, innymi programami Unii w zakresie działań zewnętrznych i innymi odnośnymi politykami i programami Unii, a także spójność polityk na rzecz rozwoju.
2. W stosownych przypadkach inne programy unijne mogą mieć wkład w działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem, że wkłady z programów nie pokrywają tych samych kosztów. Niniejsze rozporządzenie może także mieć wkład w środki przewidziane w innych programach unijnych, pod warunkiem, że wkład ten nie pokrywa tych samych kosztów. W takich przypadkach w programie prac obejmującym te działania określa się, który zbiór zasad ma zastosowanie.

Artykuł 4

Budżet

Pula środków finansowych na realizację niniejszego rozporządzenia na lata 2021–2027 wynosi 300 mln EUR w cenach bieżących.

Artykuł 5

Ramy polityki

Ogólne ramy polityki do celów wdrażania niniejszego rozporządzenia obejmują układy o stowarzyszeniu, umowy o partnerstwie i współpracy, umowy wielostronne oraz inne umowy ustanawiające prawnie wiążące stosunki z krajami partnerskimi, a także konkluzje Rady Europejskiej, konkluzje Rady, oświadczenia przyjęte podczas szczytów lub wnioski ze spotkań na wysokim szczeblu z krajami partnerskimi, komunikaty Komisji lub wspólne komunikaty Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

TYTUŁ II

WDRAŻANIE NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA

Artykuł 6

Wieloletnie programy indykatywne

1. Współpraca Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odbywa się na podstawie wieloletnich programów indykatywnych.

2. Celem wieloletnich programów indykatywnych jest dostarczanie spójnych ram współpracy między Wspólnotą a zainteresowanymi państwami trzecimi lub regionami, zgodnych z ogólnym celem i zakresem oraz zasadami i polityką Wspólnoty oraz opartych na ramach polityki, o których mowa w art. 5.
3. Wieloletnie programy indykatywne stanowią ogólną podstawę współpracy i określają cele współpracy Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mając na względzie potrzeby zainteresowanych państw, priorytety Wspólnoty, sytuację międzynarodową oraz działania zainteresowanych państw trzecich. Wieloletnie programy indykatywne wskazują również wartość dodaną współpracy oraz pokazują, jak uniknąć powielania działań przez programy i inicjatywy, szczególnie te prowadzone przez organizacje międzynarodowe mające podobne cele i podobnych głównych darczyńców.
4. W wieloletnich programach indykatywnych określa się priorytetowe obszary wybrane do finansowania, szczegółowe cele, oczekiwane rezultaty, wskaźniki realizacji celów, a także orientacyjne przydziały finansowe, zarówno całkowite, jak i w podziale na cele.
5. Wieloletnie programy indykatywne opierają się na dialogu z krajami lub regionami partnerskimi.
6. Komisja przyjmuje wieloletnie programy indykatywne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. Zgodnie z tą samą procedurą Komisja dokonuje przeglądu tych programów indykatywnych oraz w razie konieczności aktualizuje je.

Artykuł 7

Plany działania i środki

1. Komisja przyjmuje roczne lub wieloletnie plany działania oraz środki indywidualne na podstawie wieloletnich programów indykatywnych. Komisja może również przyjąć środki specjalne i środki wsparcia.

Plany działania i środki indywidualne uszczegóławiają – dla poszczególnych działań – wyznaczone cele, oczekiwane wyniki i główne działania, metody wdrażania, budżet i wszelkie powiązane wydatki na wsparcie.

W razie potrzeby – przed przyjęciem wieloletniego programu indykatywnego lub po jego przyjęciu – działanie można przyjąć jako środek indywidualny.

W przypadku nieprzewidzianych i należyście uzasadnionych potrzeb, okoliczności lub zobowiązań, Komisja może przyjąć środki specjalne.
2. Plany działania i środki przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.
3. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku:
 - a) planów działania, środków indywidualnych i środków wspierających, w przypadku których finansowanie unijne nie przekracza kwoty 10 mln EUR;
 - b) środków specjalnych, w przypadku których finansowanie unijne nie przekracza kwoty 10 mln EUR;
 - c) zmian technicznych, pod warunkiem, że takie zmiany nie wpłyną znacząco na cele danego planu działania lub środka, takich jak:
 - (i) zmiana metody wykonywania;

- (ii) realokacja środków finansowych między działaniami zawartymi w planie działania;
- (iii) zwiększenie lub zmniejszenie budżetu planów działania i środków o nie więcej niż 20 % pierwotnego budżetu i bez przekroczenia 10 mln EUR;

w przypadku wieloletnich planów działania i środków progi, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c) pkt (iii), stosuje się w ujęciu rocznym.

Właściwy komitet, o którym mowa w art. 12, jest informowany o planach działania i środkach oraz o zmianach technicznych przyjętych na mocy niniejszego ustępu w terminie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

4. Ze względu na należycie uzasadnioną, szczególnie pilną potrzebę związaną z koniecznością szybkiej reakcji Wspólnoty, Komisja przyjmuje lub zmienia plany działania lub środki aktami wykonawczymi mającymi natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

Artykuł 8 **Środki wsparcia**

1. Unijne finansowanie może obejmować wydatki na wsparcie przeznaczone na wdrożenie instrumentu i realizację jego celów, w tym na wsparcie administracyjne związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem oraz działaniami w zakresie kontroli i oceny, niezbędnymi do wdrożenia, a także wydatki ponoszone przez siedzibę główną na wsparcie administracyjne potrzebne do programowania operacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym działań informacyjnych i komunikacyjnych oraz systemów informatycznych dla przedsiębiorstw, a także do zarządzania nimi.
2. W przypadku gdy wydatki na wsparcie nie są uwzględnione w planach działania i środkach, o których mowa w art. 6, Komisja przyjmuje, w stosownych przypadkach, środki wspierające. Unijne finansowanie w ramach środków wspierających może obejmować:
 - a) analizy, spotkania, działania informacyjne i uświadamiające, szkolenia, przygotowanie i wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk, działalność wydawniczą i wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną konieczne do programowania działań i zarządzania nimi, w tym misje informacyjne lub opinie ekspertów zewnętrznych otrzymujących wynagrodzenie;
 - b) wydatki związane z realizacją działań informacyjnych i komunikacyjnych, w tym na opracowanie strategii komunikacyjnych i komunikację instytucjonalną dotyczącą politycznych priorytetów Unii oraz ich eksponowanie.

Artykuł 9 **Metody współpracy**

Finansowanie w ramach instrumentu realizowane jest przez Komisję, zgodnie z rozporządzeniem finansowym: albo bezpośrednio przez Komisję, albo pośrednio przez którykolwiek podmiot wymieniony w art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 10
Formy finansowania UE i metody wykonywania

1. Unijne finansowanie może być udzielane z wykorzystaniem rodzajów finansowania przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, a w szczególności:
 - a) dotacji;
 - b) zamówień na usługi lub dostawy;
 - c) ekspertów zewnętrznych otrzymujących wynagrodzenie;
 - d) działań łączonych.
2. Wsparcie w ramach niniejszego rozporządzenia można również wdrażać zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do gwarancji na działania zewnętrzne, ustanowionej w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX ISWMR, i może stanowić wkład w tworzenie rezerw w ramach gwarancji na działania zewnętrzne. Gwarancja na działania zewnętrzne ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX ISWMR wspiera również operacje na podstawie decyzji Rady 77/270/Euratom³³.

Wskaźnik tworzenia rezerw na operacje prowadzone w ramach gwarancji na działania zewnętrzne, do których niniejsze rozporządzenie wnosi wkład, wynosi 9 %.
3. Wskaźniki tworzenia rezerw są poddawane przeglądowi co trzy lata, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11
Kwalifikujące się osoby i podmioty

1. Udział w procedurach udzielania zamówień, udzielania dotacji i przyznawania nagród w związku z działaniami finansowanymi w ramach niniejszego rozporządzenia jest otwarty dla organizacji międzynarodowych i wszystkich podmiotów prawnych będących obywatelami następujących krajów lub terytoriów, a w przypadku osób prawnych – także podmiotów mających faktyczną siedzibę w jednym z tych państw lub na jednym z tych terytoriów:
 - a) państwa członkowskie, beneficjenci rozporządzenia (UE) IPA III oraz umawiające się strony Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - b) kraje partnerskie na obszarze objętym polityką partnerstwa na podstawie rozporządzenia (UE) ISWMR;
 - c) kraje i terytoria rozwijające się, uwzględnione w wykazie państw odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej opublikowanym przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, które nie są członkami grupy G-20, a także kraje i terytoria zamorskie objęte decyzją Rady .../... (UE);
 - d) kraje rozwijające się uwzględnione w wykazie państw odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej, które są członkami grupy G-20, oraz inne kraje i terytoria, jeżeli ma miejsce odpowiednia procedura w kontekście działania

³³ Decyzja Rady 77/270/Euratom z dnia 29 marca 1977 r. upoważniająca Komisję do emisji pożyczek w ramach Euratom w celu udziału w finansowaniu elektrowni jądrowych (Dz.U. L 88 z 6.4.1977 s. 9).

finansowanego przez Unię w ramach niniejszego rozporządzenia, w którym to działaniu kraje rozwijające się biorą udział;

- e) kraje, którym Komisja przyznaje dostęp do finansowania zewnętrznego na zasadzie wzajemności. Dostęp na zasadzie wzajemności można przyznać na ograniczony okres przynajmniej jednego roku, pod warunkiem że dane państwo uzna, na równych warunkach, kwalifikowalność podmiotów z Unii i krajów kwalifikujących się w ramach rozporządzenia. Komisja decyduje o przyznaniu dostępu na zasadzie wzajemności i czasie jego trwania po konsultacjach z zainteresowanym krajem będącym odbiorcą pomocy / krajami będącymi odbiorcami pomocy;
 - f) kraje członkowskie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, w przypadku zamówień realizowanych w krajach najslabiej rozwiniętych lub w głęboko zadłużonych krajach ubogich, uwzględnionych w wykazie państw odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej;
 - g) inne państwa trzecie, w których prowadzone są działania zgodnie z konkretnymi wieloletnimi programami indykatywnymi, planami działania lub środkami.
2. Wszystkie dostawy i materiały finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą pochodzić z tych państw, z zastrzeżeniem odpowiednich warunków określonych w ust. 1.
 3. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania – ani nie stwarzają ograniczeń pod względem obywatelstwa – w odniesieniu do osób fizycznych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innego rodzaju legalnych umów przez kwalifikującego się wykonawcę lub, w stosownych przypadkach, podwykonawcę.
 4. W przypadku działań współfinansowanych wspólnie przez podmiot lub wdrażanych w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 lit. c) pkt (ii) do (viii) rozporządzenia finansowego, mają zastosowanie także zasady kwalifikowalności tych podmiotów.
 5. Jeżeli darczyńcy zapewniają finansowanie na rzecz funduszu powierniczego utworzonego przez Komisję lub z wykorzystaniem zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, zastosowanie mają zasady kwalifikowalności zawarte w akcie założycielskim funduszu powierniczego lub w umowie z danym darczyńcą w przypadku zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel.
 6. W przypadku działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz w ramach innego programu Unii podmioty kwalifikujące się do któregośkolwiek z tych programów są uznawane za spełniające kryteria kwalifikowalności.
 7. Zakres kwalifikowalności niniejszego artykułu można ograniczyć pod względem przynależności państwowej, lokalizacji geograficznej, charakteru wnioskodawców lub pochodzenia dostaw i materiałów, jeżeli ograniczenia takie są wymagane ze względu na szczególny charakter i cele działania i jeżeli są one uzasadnione koniecznością jego skutecznej realizacji.
 8. Oferenci, wnioskodawcy i kandydaci z niekwalifikujących się krajów mogą być uznani za spełniających kryteria kwalifikowalności w przypadkach wystąpienia nagłej konieczności lub niedostępności usług na rynkach danych krajów lub terytoriów, lub też w innych należycie uzasadnionych przypadkach, w których

zastosowanie zasad kwalifikowalności uniemożliwiłoby lub nadmiernie utrudniłoby realizację działania.

9. Aby wspierać lokalny potencjał, rynki i zakupy, priorytetowo traktuje się wykonawców lokalnych i regionalnych, gdy rozporządzenie finansowe przewiduje udzielenie zamówienia na podstawie jednej oferty. We wszystkich pozostałych przypadkach udział wykonawców lokalnych i regionalnych wspiera się zgodnie ze stosownymi przepisami tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Monitorowanie, sprawozdawczość i ocena

1. Monitoring, sprawozdawczość i ocena przeprowadzane są zgodnie z art. 31 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz art. 32 i 36 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX ISWMR.
2. Realizację celów niniejszego rozporządzenia mierzy się na podstawie następujących wskaźników:
 - a) liczba sporządzonych, wprowadzonych lub zmienionych aktów prawnych i regulacyjnych; oraz
 - b) liczba badań projektowych, weryfikacji poprawności projektu lub studiów wykonalności w kontekście ustanawiania obiektów zgodnie z najwyższymi standardami bezpieczeństwa jądrowego.

TYTUŁ III PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Bezpieczeństwa Jądrowego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 14

Informacja, komunikacja, promocja i odstępstwo od wymogów eksponowania

Informacja, komunikacja i promocja dotyczące celu, o którym mowa w art. 3, oraz odstępstwo od wymogów eksponowania przeprowadzane są zgodnie z art. 36 i 37 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX ISWMR.

Artykuł 15

Klauzula ESDZ

Niniejsze rozporządzenie stosuje się zgodnie z decyzją 2010/427/UE.

Artykuł 16
Przepisy przejściowe

1. Z puli środków finansowych przeznaczonych na niniejsze rozporządzenie można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między niniejszym rozporządzeniem a działaniami przyjętymi przed jego wejściem w życie, przede wszystkim działaniami objętymi rozporządzeniem Rady (Euratom) nr 237/2014.
2. Pula środków finansowych przeznaczonych na niniejsze rozporządzenie może pokrywać wydatki związane z przygotowaniem każdej kolejnej wersji niniejszego rozporządzenia.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 6, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 17
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (*klaster programów*)
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający działania realizowane w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (*klaster programów*)

Działania zewnętrzne

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁴

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Celem niniejszego rozporządzenia jest uzupełnienie tych działań na rzecz współpracy w zakresie energii jądrowej, które są finansowane na podstawie [rozporządzenia ISWMR], przede wszystkim w celu wsparcia propagowania wysokiej jakości bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich w oparciu o działania na obszarze Wspólnoty oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

UE i Wspólnota dysponują znaczną wiedzą fachową w tej dziedzinie wynikającą z historii samej Europy, w oparciu o działania własne w zakresie zabezpieczeń oraz dzięki skutecznej polityce. Cieszą się one uznaną reputacją międzynarodową w obszarze bezpieczeństwa jądrowego, w tym zabezpieczeń materiałów jądrowych, przede wszystkim dzięki swym działaniom w zakresie wdrażania zabezpieczeń w UE i wspierania Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.

UE i Wspólnota mogą wnieść wartość dodaną, która wynika z wielkości środków przekazywanych w ramach ich instrumentów, z ich stosunkowo elastycznych trybów

³⁴

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

zarządzania oraz z przewidywalności zasobów w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W przyjętym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego³⁵ dotyczącym dziesięciu spośród instrumentów finansowania zewnętrznego³⁶, a także w sprawozdaniu z oceny *ex post* dotyczącym pomocy makrofinansowej oraz w przeglądzie śródkresowym dotyczącym upoważnienia EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich³⁷ stwierdzono, że te instrumenty finansowania zewnętrznego zasadniczo spełniają swoje zadanie oraz że pojawiają się pozytywne tendencje w odniesieniu do osiągania celów. Jak wynika ze sprawozdań, należy przeznaczyć więcej środków na instrumenty finansowania zewnętrznego, ponieważ te zostały już wykorzystane do finansowych granic możliwości.

Instrumenty określają zakres, cele i procedury umożliwiające wdrożenie polityki. W sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego wykazano, że w związku z ich prorozwojowym charakterem instrumenty te obejmują większość potrzeb i celów działań zewnętrznych UE. Skorzystałyby one na lepszym odzwierciedleniu wielu zmian, takich jak: nowe ramy polityki, w tym powszechny zakres agendy 2030, kryzys migracyjny/uchończy oraz zewnętrzne oddziaływanie polityki wewnętrznej.

W sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego wskazano pojawiające się pozytywne tendencje w odniesieniu do realizacji celów. Odnotowano jednak trudności w ocenie stopnia realizacji tych ostatnich. Często informacje o systemach monitorowania wymienionych w instrumentach były ograniczone. Brakowało danych (w tym dotyczących wartości bazowej) umożliwiających dokonanie oceny, czy instrumenty są na dobrej drodze do osiągnięcia części celów (w szczególności tych najbardziej ogólnych). Brakowało również zrozumienia, że wiele czynników zewnętrznych (np. polityka kraju partnerskiego i innych darczyńców) ma wpływ na realizację celów.

Chociaż ogólną wydajność organizacyjną oceniono jako odpowiednią, niektóre strony uznały, że wdrażanie niektórych instrumentów było uciążliwe z administracyjnego punktu widzenia. W pewnych przypadkach uznano, że Komisja jest bardziej skoncentrowana na procesie niż na celach i wynikach strategii.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia zapewniona zostanie zgodność z innymi obszarami działań zewnętrznych Unii i jej innymi odnośnymi politykami, a także spójność polityk na rzecz rozwoju³⁸. Zgodnie z agendą 2030 oznacza to

³⁵ Sprawozdanie z przeglądu śródkresowego COM(2017) 720 final zostało opracowane na podstawie dziesięciu dokumentów roboczych służb Komisji, z których każdy jest poświęcony innemu instrumentowi (zob. lista poniżej); dokumenty te oparte są z kolei na dziesięciu niezależnych ocenach instrumentów. Przegląd śródkresowy, dokumenty robocze służb Komisji i niezależne oceny można znaleźć tutaj: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

³⁶ Wśród tych 10 instrumentów znalazły się: Instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI); Europejski Fundusz Rozwoju (EFR); Europejski Instrument Sąsiedztwa (ENI); Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II); Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP); Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR); Instrument Partnerstwa (IP); Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego; Decyzja w sprawie Grenlandii (GD); oraz wspólne rozporządzenie wykonawcze (CIR).

³⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52016DC0584>

³⁸ https://ec.europa.eu/europeaid/policies/policy-coherence-development_en

uwzględnienie oddziaływania wszystkich polityk na zrównoważony rozwój na wszystkich szczeblach – na szczeblu krajowym, w obrębie UE, w innych krajach i na szczeblu globalnym.

Ponadto należy dążyć do synergii z działaniami prowadzonymi w ramach innych programów UE, aby zmaksymalizować wpływ połączonych działań.

Działania finansowane w ramach niniejszego wniosku powinny być spójne i komplementarne z działaniami prowadzonymi w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej III, decyzji w sprawie krajów i terytoriów zamorskich, wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz nowo zaproponowanego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju³⁹, który nie jest objęty budżetem UE.

³⁹ C(2018) 3800 final Wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa skierowany do Rady dotyczący decyzji Rady ustanawiającej Europejski Instrument na rzecz Pokoju.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2021 r.

1.6. Planowane tryby zarządzania⁴⁰

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Wydatki zewnętrzne wymagają umiejętności korzystania ze wszystkich przewidzianych trybów zarządzania, które są adekwatne i zostały ustalone w trakcie realizacji.

⁴⁰ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Systemy monitorowania i oceny Komisji w coraz większym stopniu koncentrują się na wynikach. Zadania w ramach obu tych systemów wykonują zarówno pracownicy wewnętrzni, jak i partnerzy wykonawczy oraz eksperci zewnętrzni.

Osoby zarządzające realizacją poszczególnych zadań w delegaturach i siedzibie głównej monitorują na bieżąco realizację projektów i programów, korzystając z informacji przekazanych przez partnerów wykonawczych w ramach składanych przez nich regularnie sprawozdań, oraz w miarę możliwości poprzez wizyty w terenie. Wewnętrzny monitoring dostarcza cennych informacji na temat postępów; pomaga osobom zarządzającym w identyfikacji rzeczywistych i potencjalnych trudności oraz podejmowaniu działań naprawczych.

Ponadto zawierane są umowy z niezależnymi ekspertami zewnętrznymi, którzy oceniają wyniki działań zewnętrznych UE, stosując w tym celu trzy systemy. Takie oceny pomagają zapewnić rozliczalność i udoskonalić trwające interwencje; są także podstawą do wyciągania wniosków z dotychczasowych doświadczeń, które będzie można wykorzystać w przyszłej polityce w różnych dziedzinach i w kolejnych działaniach. Systemy takie wykorzystują zasadniczo uznane na arenie międzynarodowej kryteria oceny Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, w tym (potencjalne) skutki. Na przykład w przypadku współpracy na rzecz rozwoju na poziomie projektu system monitorowania zorientowanego na rezultaty (ROM) zarządzany z siedziby głównej zapewnia zwięzłą, ukierunkowaną analizę jakości próby interwencji. Korzystając z bardzo ustrukturyzowanej i znormalizowanej metody, niezależni eksperci ds. monitorowania zorientowanego na rezultaty oceniają realizację projektu pod kątem kryteriów oceny Komitetu Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz wydają zalecenia dotyczące sposobów ulepszenia realizacji w przyszłości.

Oceny na poziomie projektu, którymi zarządza głównie delegatura UE odpowiedzialna za projekt, dostarczają bardziej dogłębnych szczegółowych analiz i pomagają kierownikom projektu w ulepszaniu bieżących i przygotowywaniu przyszłych interwencji. Przeprowadzanie analiz oraz gromadzenie informacji zwrotnych i dowodów od wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności od beneficjentów końcowych, powierza się niezależnym ekspertom zewnętrznym dysponującym tematywną i geograficzną wiedzą fachową. Komisja przeprowadza również strategiczne oceny swojej polityki, począwszy od programowania i strategii po realizację interwencji w określonym sektorze (np. ochrony zdrowia lub kształcenia), kraju lub regionie bądź w ramach konkretnego instrumentu. Oceny te wnoszą istotny wkład w kształtowanie polityki oraz opracowywanie instrumentów i projektów. Wszystkie te oceny są publikowane na stronie internetowej Komisji, a podsumowanie ustaleń jest zawarte w sprawozdaniu rocznym dla Rady i Parlamentu Europejskiego.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Tryby zarządzania

W odniesieniu do trybów zarządzania nie przewiduje się fundamentalnych zmian, a doświadczenie zdobyte przez służby Komisji i podmioty wdrażające zgodnie z poprzednimi programami przyczyni się do osiągnięcia lepszych rezultatów w przyszłości. Kraje partnerskie wciąż dostosowują się do obowiązujących przepisów, a wdrażanie programów Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego jest wciąż na początkowym etapie, w związku z czym należy zachować maksymalną ciągłość.

Działania, które mają być finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia, będą realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego przez Komisję z siedziby głównej lub za pośrednictwem delegatur Unii oraz w ramach zarządzania pośredniego przez którykolwiek z podmiotów wymienionych w art. 62 ust. 1 lit. c) nowego rozporządzenia finansowego, aby lepiej osiągnąć cele rozporządzenia.

W odniesieniu do zarządzania pośredniego, o którym mowa w art. 154 nowego rozporządzenia finansowego, podmioty takie muszą zapewnić poziom ochrony interesów finansowych UE, który będzie równoważny poziomowi zapewnianemu w ramach zarządzania bezpośredniego. Przeprowadzona zostanie ocena *ex ante* spełnienia wymogów dotyczących filarów przez systemy i procedury podmiotu, zgodnie z zasadą proporcjonalności oraz z należyтым uwzględnieniem charakteru działania i związanego z nim ryzyka finansowego. W przypadku gdy wymaga tego wdrożenie lub gdy wyrażono zastrzeżenia w sprawozdaniu rocznym dotyczącym działalności, zostaną określone i wdrożone plany działania oraz specyficzne środki zaradcze. Ponadto wdrożeniu mogą towarzyszyć odpowiednie środki nadzoru nałożone przez Komisję.

W ramach Instrumentu przewiduje się, że zarządzanie pośrednie może również zostać powierzone krajom partnerskim lub wyznaczonym przez nie organom. Takie zarządzanie pośrednie realizowane przez kraj partnerski może przyjąć formę przekazania uprawnień w różnym stopniu: częściowe przekazanie uprawnień, w ramach którego Komisja zachowuje kontrolę *ex ante* nad decyzjami kraju partnerskiego i dokonuje płatności w imieniu tego kraju, co na podstawie art. 154 ust. 6 lit. b) nowego rozporządzenia finansowego nie pociąga za sobą obowiązku przeprowadzania oceny *ex ante* spełnienia wymogów dotyczących filarów. Może to być również pełne przekazanie uprawnień, w ramach którego po dokonaniu oceny *ex ante* spełnienia wymogów dotyczących filarów kraj partnerski może realizować działanie, korzystając z własnych, poddanych ocenie systemów i procedur, a Komisja nie przeprowadza kontroli *ex ante* realizacji działania przez ten kraj partnerski.

Struktura kontroli wewnętrznej

Proces kontroli wewnętrznej/zarządzania został zaprojektowany w sposób zapewniający wystarczającą pewność co do osiągnięcia celów w zakresie skuteczności i efektywności prowadzonych działań, rzetelności sprawozdań finansowych oraz zgodności z odpowiednimi ramami prawnymi i proceduralnymi.

Skuteczność i efektywność

Aby zapewnić skuteczność i efektywność działań (oraz ograniczyć wysoki poziom ryzyka występujący w ramach struktur pomocy zewnętrznej), oprócz wszystkich elementów szeroko zakrojonego strategicznego procesu polityki i planowania Komisji, warunków audytu wewnętrznego i innych wymogów wynikających z ram kontroli wewnętrznej Komisji, służby odpowiedzialne za wdrażanie będą nadal dysponowały dostosowanymi do potrzeb ramami zarządzania pomocą w ramach wszystkich stosowanych instrumentów i rami te będą obejmowały:

- zdecentralizowane zarządzanie większością pomocy zewnętrznej przez delegatury Unii w terenie;
- jasno określone i sformalizowane ścieżki rozliczalności finansowej (począwszy od delegowanego urzędnika zatwierdzającego »dyrektora generalnego«) w drodze subdelegowania uprawnień subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego (dyrektora) w siedzibie głównej na rzecz szefa delegatury;
- regularne sprawozdania przekazywane przez delegatury Unii do siedziby głównej (sprawozdania na temat zarządzania pomocą zewnętrzną), w tym roczne poświadczenie wiarygodności przez szefa delegatury;
- zapewnienie konkretnego programu szkoleń dla pracowników zarówno w siedzibie głównej, jak i w delegaturach;
- znaczne wsparcie i doradztwo na poziomie siedziby głównej/delegatur (również przez internet);
- regularne wizyty kontrolne w delegaturach co 3–6 lat;
- metody zarządzania cyklem projektu i programu, obejmujące: narzędzia zapewnienia jakości na potrzeby opracowywania interwencji, metodę jej przeprowadzania, mechanizm finansowy, system zarządzania, ocenę i dobór partnerów wykonawczych itd.; zarządzanie programem i projektem, narzędzia monitorowania i sprawozdawczości na potrzeby skutecznej realizacji działań, w tym regularne zewnętrzne monitorowanie projektów na miejscu; oraz ważne elementy składowe oceny i audytu. Dążyć się będzie do ułatwień przez szersze stosowanie uproszczonych opcji kosztowych i wzajemne poleganie na pracy audytowej organizacji partnerskich. Kontynuowane będzie podejście polegające na kontrolach zróżnicowanych ze względu na ryzyko w zależności od podstawowego ryzyka.

Sprawozdawczość finansowa i rachunkowość

Służby odpowiedzialne za wdrażanie nadal będą stosowały najwyższe standardy rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, korzystając z systemu rachunkowości memoriałowej Komisji oraz ze specjalnych narzędzi na potrzeby pomocy zewnętrznej, takich jak wspólny system informacyjny RELEX (CRIS) oraz system będący jego następcą (OPSYS).

W odniesieniu do zgodności z odpowiednimi ramami prawnymi i proceduralnymi metody kontrolowania zgodności określono w sekcji 2.3 (środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom).

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Środowisko operacyjne współpracy przewidzianej w ramach niniejszego instrumentu charakteryzują opisane poniżej rodzaje ryzyka związane z niezrealizowaniem celów

instrumentu, nieoptymalnym zarządzaniem finansowym lub nieprzestrzeganiem obowiązujących zasad (brak zgodności z prawem i nieprawidłowości):

- niestabilność gospodarcza/polityczna lub klęska żywiołowa mogące prowadzić do trudności i opóźnień w odniesieniu do opracowywania i realizacji interwencji, szczególnie w państwach niestabilnych;
- brak potencjału instytucjonalnego i administracyjnego w krajach partnerskich mogący prowadzić do trudności i opóźnień w odniesieniu do opracowywania i realizacji interwencji;
- rozproszenie geograficzne projektów i programów (obejmujących wiele państw/terytoriów/regionów) mogące stwarzać wyzwania związane z logistyką lub zasobami pod względem monitorowania, szczególnie wszelkich działań kontrolnych w terenie;
- różnorodność potencjalnych partnerów/beneficjentów i ich zróżnicowane struktury kontroli wewnętrznej oraz zdolności kontrolne mogące prowadzić do rozproszenia zasobów Komisji przeznaczonych do wspierania i monitorowania realizacji projektów, a co za tym idzie – zmniejszać ich skuteczność i efektywność;
- niska jakość i niewielka ilość dostępnych danych dotyczących wyników i wpływu wdrażania pomocy zewnętrznej w krajach partnerskich mogąca osłabić zdolności sprawozdawcze Komisji i możliwość ponoszenia odpowiedzialności za wyniki.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Koszty kontroli wewnętrznej/zarządzania stanowią około 4 % szacunkowej średniej rocznej kwoty wynoszącej 12,78 mld EUR przewidzianej na ogólne (operacyjne i administracyjne) zobowiązania dotyczące portfela wydatków finansowanego z budżetu ogólnego UE i Europejskiego Funduszu Rozwoju na lata 2021–2027. To wyliczenie kosztów kontroli odnosi się jedynie do kosztów Komisji, z wyłączeniem państw członkowskich lub podmiotów, którym powierzono wykonanie zadań. Podmioty, którym powierzono zadania, mogą zatrzymać do 7 % kwoty na potrzeby zarządzania funduszami, co można częściowo wykorzystać do celów kontroli.

Te koszty zarządzania obejmują cały personel w siedzibie głównej i w delegaturach, infrastrukturę, podróże, szkolenia, monitorowanie, zamówienia na ocenę i audyt (w tym zamówienia udzielane na podstawie procedur wszczynanych przez beneficjentów).

Proporcja działań w zakresie zarządzania do działań operacyjnych mogłaby z czasem zostać zmniejszona dzięki ulepszeniom i uproszczonym uzgodnieniom w ramach nowego instrumentu, w oparciu o zmiany, które mają zostać wprowadzone nowym rozporządzeniem finansowym. Podstawowe korzyści tych kosztów zarządzania rozpatruje się w kategoriach realizacji celów polityki, efektywnego i skutecznego wykorzystania zasobów oraz stosowania rzetelnych i oszczędnych środków zapobiegawczych i przeprowadzania innych kontroli mających na celu zapewnienie zgodnego z prawem i zasadami wykorzystania funduszy.

Chociaż nadal będzie się dążyć do poprawy charakteru i ukierunkowania działań w zakresie zarządzania i kontroli zgodności w odniesieniu do portfela, to w ogólnym rozrachunku ponoszenie tych kosztów jest niezbędne do skutecznej i efektywnej

realizacji celów instrumentów przy zachowaniu minimalnego ryzyka braku zgodności (poniżej 2 % błędów resztowych). Są one znacznie mniejsze niż koszty ryzyka związanego z wyeliminowaniem lub ograniczeniem kontroli wewnętrznej w tym obszarze obciążonym wysokim ryzykiem.

Przewidywany poziom ryzyka nieprzestrzegania obowiązujących zasad

Celem w zakresie zgodności dla Instrumentu jest utrzymanie historycznego poziomu ryzyka niezgodności (poziomu błędu), tj. ogólnego poziomu „netto” błędów resztowych (w perspektywie wieloletniej, po przeprowadzeniu wszystkich planowanych kontroli i korekt w odniesieniu do zamkniętych zamówień) poniżej 2 %. Tradycyjnie wiązało się to z zakresem błędu szacowanym na 2–5 % w odniesieniu do rocznej losowej próbki transakcji kontrolowanych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy do celów rocznego poświadczenia wiarygodności (DAS). Komisja uważa, że jest to najniższy wskaźnik ryzyka niezgodności, jaki można osiągnąć w otoczeniu obciążonym tak wysokim ryzykiem, biorąc pod uwagę obciążenia administracyjne i konieczną opłacalność kontroli zgodności z zasadami. W przypadku stwierdzenia problemów wdrożone zostaną ukierunkowane środki naprawcze w celu zapewnienia minimalnego poziomu błędów.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Ze względu na otoczenie obciążone wysokim ryzykiem w systemach należy uwzględnić występowanie znacznej ilości potencjalnych błędów zgodności (nieprawidłowości) w transakcjach i przewidzieć wysoki poziom kontroli mających na celu zapobieganie takim błędom oraz ich wykrywanie i korygowanie na możliwie najwcześniejszym etapie procesu płatności. W praktyce oznacza to, że kontrola zgodności będzie zasadniczo opierała się na dokonywaniu, znacznie wykraczających poza finansowe środki ochrony wymagane rozporządzeniem finansowym i obejmujących kilka lat, kompleksowych kontroli *ex ante*, zarówno przez audytorów zewnętrznych, jak i pracowników Komisji specjalizujących się w danej dziedzinie, przed dokonaniem końcowej wypłaty środków na rzecz projektu (co nie wyklucza wykonywania niektórych audytów *ex post*). Ramy kontroli obejmują między innymi następujące istotne elementy:

Środki zapobiegawcze

- obowiązkowe podstawowe szkolenia dotyczące kwestii nadużyć finansowych dla kadry zarządzającej pomocą i audytorów;
- wytyczne (również przez internet) obejmujące istniejące przewodniki po procedurach, takie jak Przewodnik DEVCO oraz Zestaw narzędzi do zarządzania finansowego (dla partnerów wykonawczych);
- ocena *ex ante* w celu sprawdzenia, czy właściwe środki zwalczania nadużyć finansowych, służące zapobieganiu nadużyciom w procesie zarządzania funduszami UE i wykrywaniu tych nadużyć, są stosowane w organach zarządzających odpowiednimi funduszami w ramach zarządzania wspólnego i zdecentralizowanego;
- kontrola *ex ante* dostępnych w krajach partnerskich mechanizmów zwalczania nadużyć finansowych, przeprowadzana w ramach oceny kryterium kwalifikowalności w odniesieniu do zarządzania finansami publicznymi w celu

otrzymania wsparcia budżetowego (tj. aktywne zaangażowanie w walkę z nadużyciami finansowymi i korupcją, odpowiednie organy kontroli, dostateczny potencjał wymiaru sprawiedliwości oraz skuteczne mechanizmy reagowania i sankcji).

Środki służące wykrywaniu i środki naprawcze

- kontrole transakcji *ex ante* przeprowadzane przez personel Komisji;
- audyty i kontrole (zarówno obowiązkowe, jak i oparte na analizie ryzyka), również ze strony Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
- kontrole z mocą wsteczną (oparte na analizie ryzyka) i odzyskiwanie należności;
- zawieszenie finansowania UE w przypadku poważnego nadużycia finansowego, w tym korupcji na dużą skalę, do czasu podjęcia przez władze właściwych działań naprawczych i działań zapobiegających takim nadużyciom na przyszłość;
- EDES (system wczesnego wykrywania i wykluczania);
- zawieszenie lub rozwiązanie umowy;
- procedura wykluczenia.

Regularnie zmieniane strategie odpowiednich służb w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będą w razie konieczności dostosowywane po opublikowaniu przez Komisję nowej wersji strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS), między innymi w celu zapewnienia, by:

- systemy stosowane do celów wydatkowania funduszy UE w państwach trzecich umożliwiały odzyskiwanie istotnych danych w celu uwzględnienia ich w zarządzaniu ryzykiem nadużyć (np. podwójne finansowanie);
- w razie konieczności mogły zostać utworzone sieci kontaktów oraz odpowiednie narzędzia informatyczne służące analizie przypadków nadużyć finansowych związanych z sektorem pomocy zewnętrznej.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			państw EFTA ⁴²	krajów kandydujących ⁴³	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
	Dział VI. Sąsiedztwo i świat	Zróżn. / niezróżn. ⁴¹				
VI	15 01 05 Wydatki na wsparcie Europejskiego Instrumentu na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
VI	15 06 Europejski Instrument na rzecz Bezpieczeństwa Jądrowego uzupełniający Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na podstawie Traktatu Euratom	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁴¹ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

⁴² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	<VI>	Dział VI. Sąsiedztwo i świat
---	-------------------	------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓLEM
Środki operacyjne (w podziale na linie budżetowe wymienione w pkt 3.1)	Środki na zobowiązania	(1)	36 061	36 990	38 308	40 105	42 412	45 438	49 094		288 408
	Środki na płatności	(2)	4 861	11 460	17 728	24 025	29 872	34 158	37 874	128 430	288 408
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ⁴⁴	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)	1 559	1 590	1 622	1 655	1 688	1 722	1 756		11 592
OGÓLEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1+3	37 620	38 580	39 930	41 760	44 100	47 160	50 850		300 000
	Środki na płatności	=2+3	6 420	13 050	19 350	25 680	31 560	35 880	39 630	128 430	300 000

⁴⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	VII	„Wydatki administracyjne”
---	------------	----------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓLEM
Zasoby ludzkie	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001		7 007
Pozostałe wydatki administracyjne	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086		0 603
OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087		7 610

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓLEM
OGÓLEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	38 707	39 667	41 017	42 847	45 187	48 247	51 937	307 610
	Środki na płatności	7 507	14 137	20 437	26 767	32 647	36 967	40 717	128 430

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001	1 001	7 007
Pozostałe wydatki administracyjne	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086	0 086	0 603
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087	1 087	7 610

Poza DZIAŁEM 7⁴⁵ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1 232	1 232	1 232	1 232	1 232	1 232	1 232	8 623
Pozostałe wydatki administracyjne	0 327	0 359	0 390	0 423	0 456	0 490	0 524	2 969
Suma cząstkowa Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	1 559	1 590	1 622	1 655	1 688	1 722	1 756	11 592

OGÓLEM	2 646	2 678	2 709	2 742	2 775	2 809	2 843	19 203
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie⁴⁶

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	7	7	7	7	7	7	7
W delegaturach							
Badania naukowe							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED⁴⁷							
Dział 7							
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali						
	- w delegaturach						
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ⁴⁸	- w centrali	16	16	16	16	16	16
	- w delegaturach						
Badania naukowe							
Inne (określić)							
OGÓLEM	23	23	23	23	23	23	23

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Zadania będą takie same jak obecnie (polityka, programowanie, finanse i zamówienia, inne zadania horyzontalne)
Personel zewnętrzny	Zadania będą takie same jak obecnie (polityka, programowanie, finanse i zamówienia, inne zadania horyzontalne)

⁴⁶ Rozdysponowanie zasobów w delegaturach UE zostanie przeprowadzone zgodnie z przepisami umowy o gwarantowanym poziomie usług zawartej między Komisją a ESDZ w dniu 20 grudnia 2010 r.

⁴⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁸ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artykuł ...							

⁴⁹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.